

CÔ TÔI – NGƯỜI ĐỒNG NGHIỆP KÍNH MẾN

Có một nghề bụi phấn bám đầy tay

Người ta bảo đó là nghề trong sạch nhất

Có một nghề không trồng cây vào đất

Mà mang lại cho đời đầy trái ngọt hoa tươi!

Cô Tuyền trong Lễ tổng kết năm học 2021-2022

Và cô tôi đã chọn cái nghề trong sạch ấy hơn ba mươi năm nay. Suốt ba mươi năm tận tụy với nghề, cô đã mang bao nhiêu “trái ngọt hoa tươi” cho đời. Để rồi hôm qua, hôm nay và mai sau... bao thế hệ học trò, bao bạn bè đồng nghiệp vẫn luôn nhắc về cô với cái tên gọi thân thương: “Cô Tuyền”. Vâng, cô chính là cô Nguyễn Thị Mộng Tuyền, giáo viên Ngữ văn, phó hiệu trưởng trường Trung học cơ sở Đông Thạnh – một người cô, người bạn, người đồng nghiệp yêu quý của tập thể giáo viên trường chúng tôi.

Còn nhớ cái năm tôi tốt nghiệp cao đẳng, nhận nhiệm sở ra trường cũng là năm cô được bổ nhiệm chức danh Phó hiệu trưởng trường của chúng tôi lúc ấy. Đó là năm học 2009 – 2010, năm đầu tiên trường tôi được tách ra từ trường cấp hai – ba Đông Thạnh nên còn nhiều bỡ ngỡ. Cô với vai trò Ban giám hiệu đã góp sức đưa trường từng bước đi lên, xây dựng nề nếp và đội ngũ nhà trường được như hôm nay. Ấn tượng đầu tiên của tôi về cô là người cô có dáng người mảnh khảnh, gương mặt sáng với vàng trán cao lộ rõ sự thông minh, nụ cười hiền lành luôn thường trực trên môi.

Qua lời các thầy cô lớn tuổi hơn, tôi biết được cô công tác tại Đông Thạnh từ năm 1988. Những năm tháng ấy còn nhiều vất vả, cơ sở vật chất trường còn đơn sơ, học sinh còn nhiều khó khăn. Nhà cô lại cách trường một khoảng xa gần 20km, chỉ toàn đi xe đạp. Thế nhưng với lòng yêu nghề, nhiệt huyết của mình, cô đã không ngại khó khăn mà hết mình cống hiến đưa từng “con thuyền tri thức” sang sông. Bao thế hệ học sinh đã được cô truyền dạy, dẫn dắt, mà đã không ít người đã trở thành đồng nghiệp của cô hôm nay. Qua lời người bạn đồng nghiệp trong tổ - từng là học trò của cô, tôi biết được rằng việc em ấy hôm nay đứng trên bục giảng cũng một phần rất lớn nhờ vào tình yêu văn chương mà cô truyền cho em. Từ những năm khó khăn nhất cho

đến hôm nay, lòng nhiệt huyết của cô luôn cháy mãi trên từng trang giáo án lên lớp. Từng câu nói, lời giảng bài của cô vẫn như còn vang bên tai bao thế hệ học sinh. Cô đã truyền cho các em biết bao kiến thức, tình yêu về văn học và cả những bài học đạo lí trong cuộc sống bằng cả trái tim và sự yêu thương. Suốt hơn ba mươi năm công tác, trong nhiệm vụ quản lí và giảng dạy cô đều hoàn thành xuất sắc, nhiều năm liền cô đạt danh hiệu *Chiến sĩ thi đua, Lao động tiên tiến*. Cô còn nhiều năm liền đạt danh hiệu *Đảng viên xuất sắc* bởi những đóng góp của mình cho Chi bộ, cho Nhà trường.

Riêng với tôi, một đồng nghiệp nhỏ tuổi của cô, tôi cảm thấy thật may mắn khi được cô dìu dắt, giúp đỡ trong giảng dạy suốt hơn mười năm qua. Bởi lẽ, trong công tác, sự chân tình, cởi mở của cô đã xóa đi khoảng cách giữa giáo viên và ban lãnh đạo. Cô luôn kề cận, giúp đỡ các đồng nghiệp, đưa ra lời khuyên và những quyết định “thấu tình, đạt lí” khiến chúng tôi “tâm phục, khẩu phục”. Tập thể giáo viên chúng tôi luôn nể trọng cô cả trong công tác lẫn lối sống hằng ngày. Cô luôn giữ vững tác phong của nghề giáo, lối sống giản dị, trong sạch. Cô luôn tìm tòi, sáng tạo và học hỏi trong công việc lẫn cuộc sống. Ngoài giờ làm việc, cô thường đọc sách, nấu ăn, chăm sóc mẹ già và con cháu trong gia đình. Cô còn hay mua sách tặng cho bạn bè và học sinh. Có lẽ, đó là cách để cô thể hiện tình

yêu thương mọi người và truyền đi niềm đam mê sách vở, tri thức. Không điều gì có thể làm “khó” được cô, kể cả các ứng dụng công nghệ thông tin mới nhất – điều luôn là một “trở ngại” với đa số thầy cô lớn tuổi. Cô luôn là tấm gương sáng, đi đầu trong học tập, sáng tạo. Cô không ngại đổi mới phương pháp giảng dạy, đổi mới trong quản lí giáo dục vì một mục tiêu chính: Nâng cao chất lượng giảng dạy. Có thể nói rằng: cuộc đời dạy học và lối sống giản dị, trách nhiệm của cô là tấm gương sáng cho đồng nghiệp và các lớp thế hệ học sinh noi theo.

Năm nay nhân dịp kỉ niệm 40 năm Ngày Nhà giáo Việt Nam, hưởng ứng việc phát động viết bài tuyên dương về “Gương sáng giáo viên”, tôi xin viết về cô với tất cả tình cảm chân thành nhất. Đây còn là lời tri ân sâu sắc, là món quà đặc biệt nhất mà tôi thay mặt tập thể giáo viên Đông Thạnh kính gửi đến cô trong năm học 2022-2023. Bởi

Cô Tuyên trao quà cho học sinh giỏi nhất khối 8 trong Lễ tổng kết năm học 2021-2022

năm học này là năm học rất đặc biệt với cô – năm học cuối cùng trước khi cô về nghỉ hưu sau hơn ba mươi năm cống hiến. Tôi xin mượn vài dòng thơ thay cho lời kết để kính chúc sức khỏe, gửi lời cảm ơn đến cô và tất cả các thầy cô nhân dịp đặc biệt: Ngày nhà giáo Việt Nam 20/11. Mong rằng thế hệ của chúng tôi hôm nay và thế hệ học sinh mai sau luôn noi gương cô, đóng góp thật nhiều cho giáo dục và cho xã hội.

Chèo lái đò đưa đò cập bến sông

Thầy cô mang nặng trái tim nồng

Trông người dạy chữ niềm say đắm

Mỗi chuyến đò qua thoả nỗi lòng...

Phạm Thương